

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Édesanyám



*Nem kell szíved gépre hajtánod,
visszavarrjad Bácskát, s rongyaink,
mindnyájunk palástja, bánatod,
széttépett országunk egy megint.*

*Örök délután ez, de most van,
hozzád évültem, lásd, én látlak,
ne akard, hogy érezzem mostan
nagy súlyát halott szempilládnak.*

*Betelt emlékezet, aranykor,
mindig nyár, minden nyár utáni,
s minden érintésben aranypor –
így tudtál szeretni te s fájni.*

*Ténferegtem akkor mesékben,
csúfolták, tépték akarásom,
királyleányt veszek, ígértem,
történelem dőzsölt tanyánkon.*

*Mint működik időnk, csak sejtem,
ki voltál, nem tudhatom máig:
fetrengtem sárkánymarta sebben
s vittél te, Pócsra, Máriáig.*

*Megépült álmom, fennmaradtam:
élő kövek, versek az égig –
vissza a bedőlt teremést raktam,
ingott velem a föld, a lét is.*



*Kérdezz rám, tudd, minden megvan itt,
ház, a kert, s nem ül rajtuk átok,
csodáld csak ez eget, piramist,
benne van: nézd, Magyarországot.*

*Nem kell szíved gépre hajtánod,
visszavarrjad Bácskát, s rongyaink,
mindnyájunk palástja, bánatod,
széttépett országunk egy megint.*

*Nem ér itt gyalázat, se fegyver,
béke van, őt ölték meg benned,
költöznünk, menekülnünk nem kell
s reám szent felajánlást tenned.*

Lenni



*Soha sietősen,
emlékezve mindre, ami van,
lenni egyidőben
amennyien vagyunk, annyian,
soha sietősen.*

*Lenni országomban,
roppant sátor, hajló ég alatt,
tudni, számolatlan
mindenünk Kárpát tenyerén marad,
lenni országomban.*

*Lenni szerelmesen,
osztván testem, nyitván szellemem,
bár van, ki idegen
akkor is, ha szívemet szelem,
lenni szerelmesen.*